

FRANCESC ESTEVE I ALFONS ESTEVE*

CVC, IEC: la barra i la desídia

El setembre propassat les Corts Valencianes aprovaven, a proposta del president Zaplana, una resolució en què encomanaven al Consell Valencià de Cultura l'elaboració d'un dictamen sobre "les qüestions lingüístiques". Amb aquest prodigi de concreció (quines són les "qüestions lingüístiques": el sintagma nominal, la combinació dels pronoms febles?), les Corts demostraven que els calia un assessorament en temes de llengua. De fet, tothom ha entès que de la resolució del parlament autonòmic, cal deduir-ne que es tracta de fixar oficialment l'abast de la llengua dels valencians i l'entitat a qui correspon la seua normativització. Així, Zaplana ha trobat, amb l'ajut del PSOE, una manera d'escenificar que deixa tals "qüestions" en mans neutrals i tècniques i dona a entendre que les institucions assumiran el dictamen. Un dictamen que s'ha de basar "tant en fonaments científics com històrics". Fins ací, molt bé, si la decisió fóra guiada per la competència dels ponents i la independència del poder públic respecte a les qüestions de normativa lingüística i contingut filològic. Però hi ha les mínimes garanties que això siga així?

Pel que hem vist fins ara, no. El senyor Santiago Grisolia, president del susdit Consell, a mitjan abril i, menyspreant les deliberacions de l'òrgan que presideix, tenia la barra d'avançar-se a les conclusions i manifestar que les universitats valencianes no poden exercir la funció de referència lingüística "porque están sujetas a los vaivenes de sus responsables". La gràcia no acaba ací, perquè qui profereix tal exabrupte antiuniversitari –antiintel·lectual al capdavant– és un senyor que exhibeix com a bagatge no saber parlar ni escriure (ni en la intimitat!) la llengua sobre la qual vol dictaminar i, a més, haver estat designat per quota de partit: del PP. Avalat per tan poderoses credencials proposava també que el mateix CVC –on abunden filòlegs per designació orgànica, com ell– es constituïra en acadèmia lingüística. De seguida, Zaplana s'afanyava a dir que ho assumia. I davant tot això, què ha fet l'Institut d'Estudis Catalans (IEC)? Perquè no cal el do de la clarividència per a constatar que

està en joc la unitat de la llengua catalana i que tot plegat pot significar l'oficialització –amb la connivència de CiU al Principat– del desmembrament lingüístic i cultural de la comunitat catalanoparlant. L'Institut hi té, doncs, com a institució, un conflicte de competències i de dignitat. Una colla de filòlegs de ciència infusa han ignorat l'Institut olímpicament. Ni tan sols l'han rebut de manera formal quan pel CVC han passat les més estrafolàries associacionetes del blaverisme. I què ha fet la Secció Filològica durant tots aquests mesos? Res. L'únic membre de l'IEC que s'ha manifestat ha estat el seu president, Manuel Castellet, qui, després d'una etapa de benedicció, ha tret un parell d'articles d'opinió, ja més crítics, en la premsa de València. Parlem clar: a banda de la responsabilitat històrica i social, l'IEC té, per reconeixement del mateix

estat (Reial Decret 3118/76), i pels seus estatuts, l'obligació legal de prendre-hi part i reclamar d'ésser entitat normativitzadora. Recordarem que la primera de les finalitats de l'IEC és "tenir cura de l'estudi de la llengua, establir-ne la normativa i vetllar perquè el seu procés de normalització sigui coherent arreu del seu àmbit lingüístic". També "[...] realitzar, quan escaigui, tasques d'assessorament dels poders públics i institucions". Per si encara tenien algun escrúpol –sempre hi

ha algú, i a l'Institut massa, que no vol veure més enllà del Principat–, en la darrera modificació dels estatuts, s'afegia una disposició final: "S'entén que la llengua a què es refereix la lletra a) de l'article 2 és la reconeguda universalment com a català per la romanística, sens perjudici de les seves denominacions populars i de la de valencià emprada per la Llei orgànica 5/1992, de l'1 de juliol [Estatut d'autonomia valencià], i per les disposicions legals que la modifiquen o que en deriven". Què més es pot dir? Senyores i senyors de l'IEC, actueu amb la prudència i l'elegància institucional que escaiga, col·laboreu intel·ligentment amb les universitats valencianes, però deixeu de ser una acadèmia acadèmia!

*Coautors de l'Informe de la Fundació Ausiàs March per al CVC

"Senyores i senyors de l'IEC, actueu amb la prudència institucional que escaiga, però deixeu de ser una acadèmia acadèmia autonòmica!"